

СЛОВО ЗА ЛЮБОВЬ-ТА.

на

ШЕСТАГО ДЕКЕМВРИА ВЪ ПРАЗДНИКЪТЪ

на

СВЯТАГО НИКОЛАА.

ЗА МИРА (ТИШИНАТА) И ЛЮБОВЬ-ТА.

„Отà Исусъ на мѣстѣ равнѣ, ѿ народъ ученѣкъ
ѣгѡ, ѿ множество много людѣй ѡ всеѡ Іудѣи.“

(Лук. гл. 6, ст. 17.)

Ако и должността на едно изрядно благоговѣніе взмъ сватаго Отца нашего чудотворца Николаа, да ма подкана днесъ на похвално тържественно слово: но подлогътъ на днешното Евангелие води ꙗзыка ми взмъ дрѡго едно слово, то естъ свѣтовкатоно; и азъ са принаждавамъ по-добрѣ чрезъ едно нравственно побченіе да посовѣтвамъ праздникулюбивыты свѣшатели, нежели да тържестввамъ чрезъ едно похвално краснорѣчіе свѣтѣтъ, когото празднкамъ. Църкво ѣво, защото познавамъ, че не съмъ доволенъ да похваляж по достоинство тойзи великий Іерархъ, на когото не можъ ни на исправленіята да са начюдъж, ни чѡдесата ма да опишъж. Второ, защото сичкыти Ангелскы ликове, сичкыти чинове на блаженныты дѡхове на небето, и на зема-та, сичкыти събраніа на Православныты въ сѣкой градъ, и село, като празднкѡтъ единъ общъ праздникъ по сичкыа свѣтъ, толко пѣжтъ, толко говорѡтъ въ похвала на Свѣтѣтъ, цѡто не е възможно да приложи нѣкой нищо повѣче за негова похвала, и честь. Слѣдователно доволно е множеството на похвалыты, съ които и едната и дрѡгата Черква празднка чудотворца Николаа, а пакъ ный нѣка положимъ дрѡгъ единъ предметъ за слово, сирѣчь онзи, който ни предлага свѣщенното Евангелие; та да придобьемъ отъ побченіето толка дрѡга дѡховна полза, колкото дѡховно веселіе сме придобыли отъ праздникѡтъ.

Спрѣлъ са былъ Исусъ Христосъ на едно широко поле въ Гали-